

BILTEN UKPS
(broj 9 -11 septembar-novembar 2010)

*„Bog nam dao, al sve nam je džaba.
Selo gori, a češlja se baba.“*

***** Jesen. Vladavina padavina. Najniže pala letvica morala, ali raste lista vrljih moralista. Epski *san nacije* zamenila java duge i bolne sanacije iskukavanjem stranih dotacija. Kosmetičari šminkaju budućnost (ma ne masakrom, maskarom!) prošlosti. Deobe starih oko otužnih deklaracija i seobe mladih zbog sukoba generacija (*Walking Deads versus Talking Heads*).

***** Minuo i deseti peti oktobar. Srećno preguran onaj prvi peti, a sutradan, kad je trebalo zapeti, odahnuli, odmahnuili i proglasili šesti *Danom za (za)sesti* – na lovorike isprazne retorike.

***** Kraj prve dekade dvadesetprvog veka doneo neslućene (!) izlive reka, pustopašne (!) nestašice mleka i poneku pretnju preku: „Prvo klopa, pa Evropa!“. Mleko povukla dalekovida vlast da spreči nicanje dečjih mlečnjaka. Ide se odmah na očnjake, jer je već dete detetu vuk.

***** Kad se dvoznačna reč *link* (i *spona* i *baklja*) uortači sa jednoznačnom *lynch*, nastaje vatreno navijačko bratstvo u kojem maloletnička populacija postaje *polupacija*.

***** Krivicu za smrt Brisa Tatona – umlaćenog usred bela dana usred Bela grada – Pravda će odmeravati sa povezom na očima (*à tâtons*, rečeno njegovim maternjim jezikom), pa će rasplet potrajati nekoliko leta.

***** Borba protiv organizovanog kriminala u punom jeku. Onaj neorganizovani može, konačno, da propupi.

***** Zimomorci čekali da im odlane čim prorade toplane, kad opa! – 30% skuplje nego lane. Cene da se smrzneš, a od mraza do omraze kratka staza.

***** Zabrana svih oblika pušenja – od pomodarskog pućkanja do strasnog uvlačenja – na sijaset javnih mesta u sredini čija javnost jedva da je stigla do uzrasta infantkinje. Gašenje! Nema više gušenja! Neće, srećom, tim povodom biti ni gradorušenja, ali se očekuju sporadična bušenja (rupa u zakonu, jer su naši zakoni, zna se, šeretski, a ne, bože-me-sačuvaj, šerijatski).

***** Knjiškog Nobela 2010. poneo Mario Vargas Ljosa, što je glagolu *ljiosnuti* dalo neprirodan smer. A sajam knjiga bio pod mudrim pradedovskim gromobranom „Pamet u glavu“. Samo da deviza sledećeg ne bude „Glavom bez obzira“ ili „Put pod noge“ (jer u zađevici oko ćirilice ili latinice još uvek najžučnije viču oni što nisu stigli bukvar da odsriču).

***** Ljubavi ima koliko i duginih boja: platonska, planktonska, plutonska, plotunska. Među najvatrenijim je ona *platanska*, kad se tajkuni utrkuju u udvaranju mladoj flori nasilno deflorisanog Bulevara.

***** Lako je nekim danima: imaju svoje ljude (Srediće, Petkoviće, Subotiće, Nedeljkoviće). A sinji kukavci ponedeljak, utorak i četvrtak moraju sami da se dovijaju. Nasuprot tome, sudeći po mapi životnoga puta, nije da Đakonovići, Popovići, Protići ili Biskupovići imaju zajemčene prečice do Božjega skuta.

I tako... u naš Petlovac sve po starom: ribe i dalje idu na crve, ptice i dalje kljucaju mrve, a budale, i dalje – veruju od prve.

Izborna skupština Udruženja književnih prevodilaca Srbije

U subotu 16. oktobra 2010. održana je redovna Izborna skupština na kojoj su izabrana nova radna tela i članovi žirija nagradâ koje dodeljuje Udruženje.

U novu **UPRAVU** izabrano je jedanaest članova:

Miloš Konstantinović, Ana Srbinović, Neda Nikolić Bobić, Borivoj Gerzić, Jelena Stakić, Duško Paunković, Mirjana Grbić, Vesna Stamenković, Meral Tarar-Tutuš, Marko Čudić, Spomenka Krajčević.

Članovi Odbora za međunarodnu saradnju i Beps

1. Radivoje Konstantinović
2. Jelena Stakić
3. Zorislav Paunković
4. Vesna Stamenković
5. Marko Čudić
6. Miroslava Spasić, sekretar

Sud časti : Mira Vuković, Slavica Miletić, Elizabet Vasiljević

Nadzorni odbor: Radivoje Konstantinović, Ljubiša Rajić, Olga Kostrešević

Odbor Salona: Miroslava Spasić, Ljubica Rosić, Miloš Konstantinović

Odbor Tribine: Elizabet Vasiljević, Ana Srbinović, Biljana Bukvić

Statusna komisija: Duško Paunković, Ana Srbinović, Elizabet Vasiljević

Žiri za nagradu "Miloš N. Đurić" izabran na prošloj Skupštini, mandat 3 god: Olga Kostrešević, Mira Vuković, Duško Paunković, Slavica Miletić i Ana Srbinović

Žiri za nagradu "Dr Jovan Maksimović": Mira Grbić, Neda N. Bobić, Zorislav Paunković

Žiri za nagradu "Mihajlo Đorđević" Jelena Stakić, Drinka Gojković, Slobodanka Glišić

Žirije za nagrade "Aleksandar I. Spasić" i "Radoje Tatić" biraju predstavnici Fonda.

Na prvoj konstitutivnoj sednici Uprava je izabrala za predsednika Miloša Konstantinovića, za potpredsednika Anu Srbinović, a za sekretara Nedu Nikolić Bobić.

Skupština je jednoglasno odlučila da **Nagradu za životno delo** ove godine dodeli **Radmili Šalabalić**.

Radmila Šalabalić bila je profesor na Odeljenju za klasične nauke Filozofskog fakulteta u Beogradu. Prevela je nekoliko kapitalnih, do tada neprevedenih dela antičke književnosti i filozofije: Aristotelovu *Nikomahovu etiku*, dve Aristofanove komedije, *Žabe* i *Lisistrata*, *Pisma* Kvinta Horacija Flaka, *Satirikon* Gaja Petronija Arbitra, kao i mnogo stihova antičkih pesnika razasutih po priručnicima za antičku književnost ili po zbirkama antičke poezije. Nagrada će biti svečano uručena sredinom novembra.

Skupština je takođe jednoglasno odlučila da sa porodicom nedavno preminule članice Ivanke Pavlović, osnuje **fond "Ivanka Pavlović"**.

Ivanka Marković-Pavlović jedan je od naših najboljih i najplodnijih prevodilaca sa francuskog jezika. Dobitnica je naših najvećih prevodilačkih nagrada, Nagrade za životno delo, "Miloš N. Đurić", "Margaret Arnautović", odlikovana je Vitezom Legije časti...

Prevodila je sa francuskog (M. Jursenar, A. Kamiya, A. Žida, E. Joneska...) i na francuski jezik. Bila je predsednik UKPS i predsednik Saveza knjiž. prevodilaca Jugoslavije. Priznanje iz fonda "Ivanka Pavlović" dodeljivalo bi se bijenalno, u znak sećanja na ovog našeg izuzetnog stvaraoca.

Odlučeno je i da se do kraja godine sazove vanredna Skupština radi usvajanja Statuta koji mora biti usklađen sa novim Zakonom o Udruženjima.

Skupština je potvrdila prijem petnaest novih članova i najavila obeležavanje šezdeset godina od osnivanja Udruženja književnih prevodilaca Srbije, u maju sledeće godine.

N.N.B.

Reč predsednika

Уважене колеге, драги пријатељи,

Шездесетогодишњицу нашег Удружења, 2011, дочекујемо у добром друштву - са Станиславом Винавером, Милошем Ђурићем, Бранимиром Живојиновићем, Данилом Кишом, Бранком Јелићем, Иванком Павловић, Мићајлом Ђорђевићем, Јованом Максимовићем, да споменем само неке од наших истакнутих чланова. Годишњицу дочекујемо и са угледом Удружења које је, бавећи се смислом ткања, а не светлостима позорнице, српској култури подарило хиљаде превода романа, песама, есеја, филозофских и историјских дела.

Са поносом можемо рећи да се наше Удружење у протеклих шест деценија делило само по језицима и областима са којих преводимо, и да је то била мера доброг преводилачког укуса.

Нарочита ми је част што сам изабран за председника таквог Удружења. Међу нашим старијим, па и млађим члановима, не мали је број оних који су у већој мери посвећени превођењу од мене, па и оних који имају више искуства у раду нашег Удружења. Избор видим као подршку ставовима које сам изнео јавно - пре свега када је у питању потреба да будемо присутнији у јавности, кроз медије, затим покушају већег степена заштите чланова од стране нашег еснафа, и најзад, побољшању квалитета и посећености нашег интернет сајта, што ћемо постићи богатијим садржајем.

С поштовањем,
Милош Константиновић

Nagrade "Branko Jelić"

Krajem septembra, u okviru "Molijerovih dana" u Francuskom kulturnom centru dodeljene su po drugi put nagrade "Branko Jelić" za najbolji prevod sa francuskog jezika u 2009/10 godini (nagradu su osnovali FKC, UKPS i PCSK).

Žiri je radio u sastavu: Tijana Milivojević, predsednik, Živojin Kara-Pešić i Aljoša Mimica i doneo sledeću odluku:

Nagrade su dobili: **Mira Vuković** u kategoriji "Zreli doprinosi" za prevod dela *Darežljivost*, Žana Starobinskog u izdanju Izdavačke knjižarnice Zorana Stojanovića, i **Katarina Trajković** za prevod dela *Princeze* u izdanju Belog puta.

Izvodi iz obrazloženja žirija

Čast mi je i zadovoljstvo da, u ime našeg tročlanog žirija, čestitam gđi Miri Vuković na nagradi „Branko Jelić“, u kategoriji „Zreli doprinosi“, za prevod knjige Žana Starobinskog pod naslovom *Darežljivost*, u izdanju izdavačke knjižarnice Zorana Stojanovića, Sremski Karlovci-Novi Sad.

Mira Vuković je poznata prevodilačkoj zajednici, kao i čitaocima dela koje je prevela. Bila je predsednik udruženja književnih prevodilaca od 2005 do 2008. S obzirom na njen prevodilački opus i na već dobijene nagrade - „Miloš N. Đurić“ za 1997, za najbolji prevod iz oblasti esejistike, i „Aleksandar Spasić“ za 2006/07. za najbolji prevod iz oblasti humanistike – reklo bi se da naš žiri nije preuzeo nikakav rizik i da je odabrao pouzdanu vrednost... Ali to nije jednom osvojeni vrh, pošto Mira Vuković, kao pravi stvaralac, stalno pomera sopstvene vrhove..

Kriterijumi dobrog prevoda su svakako tačnost ili ekvivalentnost, preciznost, jezička i duhovna vernost originalu, ali i stilska elegancija. Rože Fransoa Moazan je kvalitete dobrog prevoda lakonski izneo sledećom formulom: “Kvalitet jednog prevoda je spoj lepote i vernosti”

Prevod Mire Vuković zadovoljava, besprekorno, sve navedene kriterijume. Čitajući ga, mi, članovi žirija, imali smo i snažan estetski doživljaj. Njena prevodilačka preciznost, pouzdanost i elegancija slične su tananom juvelirskom umeću. Dolazi nam i druga metafora na pamet: imate utisak da gledate balerinu koja suvereno vladajući tehnikom, graciozno, bez *faux pas*, klizi po sceni. Ne morate da strepite da će se spotaći u piruetama i skokovima – svi njeni pokreti su fluidni, savršeno povezani.

Ove metafore možemo da izrazimo i teorijskim jezikom. Prevod Mire Vuković ima kvalitet pregnancije. Šta to znači u teoriji umetnosti ili estetici? Pregnancija u umetničkom stvaralaštvu, a književno prevođenje spada u tu kategoriju, znači da su velika umetnička ostvarenja istovremeno kompleksna i jednostavna, jer imaju skladnu strukturu u kojoj se svi elementi uzajamno podržavaju i deluju potpuno uravnoteženo i nijedan pojedinačni element ne zahteva i ne dozvoljava izmenu. Drugim rečima, imate utisak nužnosti, toga da se stvari nisu mogle drugačije ili bolje reći, u ovom slučaju, prevesti. Prevodu Mire Vuković, ne možete ništa dodati ili oduzeti.

Podelimo naše čestitke i zahvalnost Miri Vuković i svima koji su doprineli ovom značajnom kulturnom događaju!

Princeze

Od onog trenutka kad smo dobili u ruke i, u prvi mah, prelistali knjigu *Princeze*, moji saradnici i ja u žiriju, shvatili smo o kakvom se prevodilačkom izazovu radilo. Ne treba da vas zavara to što je, na prvi pogled, reč o knjizi za decu. Prevesti živopisna imena i, da tako kažemo, životopise i opise karakteristika princeza zahtevalo je puno, puno prevodilačke mašte, kreativnosti, truda i veštine. I neke sasvim osobene vedrine koja uvek ističe iz samo jednog, uvek istog izvora - sanjarskog detinjstva. Po tome je srodan poetskom prevodu. U ovom prevodu je došla do izražaja sposobnost Katarine Trajković da stvori utisak koji izvornik ostavlja na čitaoca, da bude savršeno i stvaralački verna duhu originala i duhu sprskog jezika. Duhovitost, „otkačenost“, svežina, zabavnost, ljupkost, originalnost, neobičnost, prisutni u originalnom tekstu, potpuno su očuvani i dočarani i u prevodu. Uvereni smo da je pred Katarinom lepa prevodilačka budućnost i da ovaj njen podvig samo formalno pripada «prvim ogledanjima».

Tatjana Milivojević

Međunarodni skupovi

XVIII Susreti književnih prevodilaca u Tarasoni

Prevodilačka kuća iz Tarasone, živopisnog španskog gradića na tromeđi Aragona, Navare i Kastilje, u saradnji sa Udruženjem prevodilaca, organizovala je XVIII Susrete književnih prevodilaca početkom oktobra. Cilj ovih, kao i svih prethodnih skupova jeste podsticaj druženja i razmene iskustava među prevodiocima i razmatranja trenutne situacija u prevodilaštvu. Ove godine, tema Susreta je bila prevođenje humora.

Učestvovalo je šezdesetak prevodilaca i ljubitelja jezika iz Španije i inostranstva, a kao specijalni gost bio je pozvan pisac Rafael Ređ, poznati savremeni španski pisac u čijim delima humor zauzima istaknuto mesto. Odličan primer jeste njegov roman "Sangre a borbotones" (Krv lipti), koji je uvršten u pet najboljih romana 2002. godine i bio u najužem izboru za nagradu "Lara" za najbolji roman na španskom jeziku.

Rafael Ređ je govorio na inauguracionoj konferenciji u Teatru lepих umetnosti u Tarasoni 8. oktobra, a sutradan je razgovarao sa Polom Hamondom, prevodiocem njegove knjige na engleski, i Markom Oktavijanom, njegovim prevodiocem na italijanski. Na tom okruglom stolu, govorilo se o ulozi humora u Ređovom delu, koliko je to njegov zaštitni znak, da li je inspiracija spontana, kao i o načinima da se on prevede ili dočara na druge jezike. Prevodioci su, pak, izneli svoja iskustva prilikom prevođenja Ređovog romana, na koje su probleme nailazili i kako su pretakali smeh u engleski, odnosno italijanski jezik. Pisac je započeo svoj govor duhovitom opaskom da se roman bolje prodaje na engleskom i italijanskom tržištu nego na španskom, što je predstavljalo svojevrstu pohvalu rada dvojice prevodilaca.

Izlaganje "O elektronskoj knjizi i autorskim pravima" iznela je Marija Tereza Galjega, predsednica Udruženja prevodilaca ACETT, i tom prilikom je pokušala da objasni u čemu se razlikuje ustupanje autorskih prava (bilo da je reč o piscu ili prevodiocu) za digitalno i za štampano izdanje, kako autor (pisac ili prevodilac) treba da pregovara s izdavačima i da zahteva drugačiji ugovor nego što je ugovor za štampano izdanje, budući da je reč o sasvim novom tržištu.

Među brojnim dešavanjima u toku tri dana koliko je konferencija trajala, treba istaći okrugli sto "Humor u detalje" na kom su učestvovali istaknuti prevodioci, vrhunski stručnjaci u svojim oblastima prevođenja, i gde se, između ostalog, pokušalo definisati šta je humor s prevodilačke tačke gledišta, koji su to jezički resursi kojima se prenosi, povezanost humora sa kulturnim i kulturološkim razlikama...

Održane su i vrlo zanimljive radionice, koje su se bavile prevođenjem humora u TV serijama, pozorišnim komadima, stripovima, mađioničarskim šou-programima.

Bilo je odvojeno i vreme za same učesnike, okupljanje na kom su mogli da iznesu svoje nedoumice i probleme s kojima se suočavaju u prevođenju.

Odlična organizacija, istaknuti gosti, zanimljive teme, dobro društvo, sve to je doprinelo da Susreti u Tarasoni predstavljaju nezaboravno i obogaćujuće iskustvo za sve učesnike.

Danijela Pejčić

Međunarodni Kongres prevodilaca - Moskva 2-5 septembar 2010.

Hvala vam što nas prevodite, bez vas se ne bi znalo da smo mi jedna od najvećih književnost u svetu - tim rečima je ministar kulture Ruske federacije otvorio prvi Kongres prevodilaca u Moskvi u čuvenom renoviranom zdanju "Dom Paškova".

Kongres su organizovali Sveruska državna biblioteka inostrane literature, Savez stvaralaca "Majstori književnog prevoda", uz podršku Ministarstva kulture i Ministarstva za štampu i komunikacije Ruske federacije. Prisustvovalo je oko 65 prevodilaca iz preko 25 zemalja i oko 30 prevodilaca iz Rusije. Cilj organizovanja Kongresa, prema rečima E. Genijeve, generalnog direktora Biblioteke, je "ojačati prestiž profesije književnog prevodioca, poboljšati kvalitet prevoda i obnoviti tradiciju okupljanja književnih prevodilaca u Moskvi. Cilj je takođe i da prevodilački rad dobije podršku na najvišem državnom nivou i da se osnuje Institut prevoda kao i mogućnost da se osnuje Dom prevodilaca u kojem bi boravili i radili prevodioci klasične i savremene ruske književnosti iz celog sveta".

Slogan pod kojim se odvijao Kongres glasio je *"Prevodioci - poštanski konji prosvetavanja"* - (A.S.Puškin), a teme plenarnih zasedanja i okruglih stolova: *-Može li se, ili se ne može, prevoditi lepa književnost? -Opšti i specifični problemi pri prevodenju ruske književnosti na razne jezike i za različite auditorijume. - Uloga prevodenja pri stvaranju pozitivne slike jedne zemlje. -Prevodenje poezije. Kako savladati razlike poetskih sistema?*

Posle svakog izlaganja bila je dopuštena rasprava na kojoj je vreme svakog učesnika bilo strogo ograničeno.

Osim tema na plenarnim zasedanjima, organizovani su i Okrugli stolovi (održavali su se u Konferencijskoj sali na Sajmu knjiga), sa temama: *- Može li se naučiti književno prevodenje? -Razgovor sa glavnim urednicima književnih časopisa . -Susret autora sa svojim prevodiocima.*

Za susret Ljudmile Ulicke sa jedanaest svojih prevodilaca na osam jezika, dobili smo unapred pripremljena pitanja i razvio se izuzetno živ razgovor sa autorkom i kolegama, tematski omeđen, o teškoćama i različitostima, o sličnostima i bliskim pojmovima iz oblasti religije, načina života isl. Autorka, koja je maštala o takvom jednom susretu, zahvalila se svojim prevodiocima za njihov podvižnički napor uz konstataciju da za svakog pisca ovakav susret i razgovor predstavlja pravi praznik.

Kongres se završio zajedničkom večerom u Centralnom domu literatora i koncertom kamernog ansambla "Orfej", uz prisustvo pisaca T. Tolstoj, Lj. Ulicke, E. Popova, V. Makanina, V. Jerofejeva i dr, koji su čitali odlomke iz svojih dela, i kojima su njihovi prevodioci čitali te iste odlomke u prevodu na svoje jezike.

Opšti utisak: Kongres je organizovan na vrlo visokom nivou, osećala se podrška državnih institucija, izlaganja i rasprve su se strogo držale zadate teme. Ali, prenatrpan program, nije ostavio vremena za druženje, nedostajao je još jedan dan za izlet van Moskve na kojem bi se učesnici bolje međusobno upoznali.

Jedan kuriozitet: uz materijale koji su učesnici dobili prilikom registracije, bio je i USB sa spiskom autora i njihovim delima koja su ušla u najuži izbor za najveće ruske književne nagrade "Boljšaja knjiga", "Nacionalni bestseler" i "Ruski buker" 2007-2010. Prevodiocima je poklonjeno 90 knjiga u internet izdanju, ono najbolje objavljeno za poslednje tri godine, da izaberu šta im najviše odgovara za prevod! Zadivljuje kako jedna tako velika književnost brine o svojim prevodiocima i širenju svoje kulture u svetu.

Forum prevodilaca i izdavača Udruženih nezavisnih država i baltičkih zemalja, Jerevan 24 - 29. oktobar 2010.

Za razliku od Kongresa u Moskvi, Forum prevodilaca i izdavača u Jerevanu je stavio težište na obnavljanje kulturnih veza između bivših sovjetskih republika, na međusobno prevođenje, razmenu knjiga, druženje... Osim prevodilaca iz pomenutih zemalja, bili su pozvani i prevodioci iz Srbije, BiH, Rumunije i Bugarske.

Prema tradiciji, svaka manifestacija vezana za pismenost počinje posetom manastiru u mestu Ošakan, u kom je sahranjen tvorac jermenske azbuke Mesrop Maštoc. Osim toga što je 405. godine stvorio jermensko pismo koje se razlikuje od svih ostalih (i predstavlja na neki način jermenski "brend"), Maštoc je osnivač i jermenske prevodilačke škole, koja postoji više od 1.600 godina. Nakon polaganja cveća na grob u porti manastira, učesnici su razgledali slova jermenske azbuke, izrađena od njihovog poznatog kamena - crveni tuf - sa ornamentima prema projektu njihovih čuvenih arhitekata.

Skup se odvijao isključivo u okviru Okruglih stolova, nije bilo plenarnih zasedanja niti čitanja izlaganja. Teme: - *Stvaranje strukture finansiranja međunarodnih prevodilačkih projekata*. - *Prevodilački sajt kao virtuelni prevodilački agent i pitanje autorskih prava na internetu*. - *Oblici razvoja reklame i unapređenje prevodne književnosti*.

Na prvom Okruglom stolu kojim je predsedavao zamenik direktora "Jelcinovog fonda" Jevgenij Volk, učesnici su izložili načine finansiranja prevodilačkih projekata u svojim zemljama. To su uglavnom konkursi Ministarstava kulture, otkupi knjiga za biblioteke, davanje stipendija za boravke u prevodilačkim centrima. Jevgenij Volk je izložio i institut nagrada koje dodeljuje Jelcinov fond, kao vid finansiranja: za najbolji prevod sa ruskog na francuski jezik dodeljuje se nagrada Rusofonija, za najbolji prevod na engleski - Rossika, za najbolji prevod na nemački - nagrada Turgenjev, na italijanski - Gorki. Potisnica ovih redova je upoznala prisutne sa činjenicom da je gotovo celokupna ruska literatura (i klasična i savremena) prevedena na srpski jezik. Zamenik predsednika Jevgenij Volk je pokazao zanimanje i zamolio da mu se dostave podaci o najboljim prevodima u poslednjih nekoliko godina i predlog za osnivanje nagrade za prevod na srpski jezik.

Osim radnog dela, učesnici su svako posle podne bili u prilici da se upoznaju sa znamenitostima Jerevana, crkvama i hramovima koji datiraju iz III veka, (Jermenija je prva zemlja koja je primila hrišćanstvo), organizovana je poseta Institutu drevnih rukopisa Matenadaran, uz seminar na temu *Problemi prevoda sa drevnih jezika u savremenoj svetskoj kulturi*.

Ne malo interesovanje pokazali su učesnici foruma za prevođenje srpske literature na jermenski jezik i prevođenje jermenske poezije na srpski (preko ruskih prevoda). Sa našom književnošću upoznati su jedino preko prevoda Babkena Simonjana, (u nekoliko navrata gosta BEPSa), koji je za svoje prevode srpske književnosti ove godine dobio najveću prevodilačku nagradu Kantex 2010.

Opšti utisak je da se sve vreme se osećala želja prevodilaca iz bivših sovjetskih država za međusobnim prevođenjem i razmenom knjiga. Prirodno se javila ideja za organizovanje sličnih susreta kod nas i obnavljanje prekinutih veza sa udruženjima prevodilaca iz bivših jugoslovenskih republika i šire, iz celog balkanskog regiona.

Neda Nikolić Bobić

Apel sa Regionalne konferencije Srpskog PEN centra

Na nedavno završenoj Regionalnoj konferenciji Srpskog PEN centra u Beogradu, predsednik Slovenačkog PENa Marjan Strojnar obavestio je učesnike konferencije da je u Sloveniji deo tiraža njegovog prevoda *Izgubljenog raja* Džona Milтона recikliran, zbog poreske politike koja prisiljava izdavače da plaćaju visok porez i na neprodani deo tiraža. Takva poreska politika postoji u zemljama Evropske unije, ali i u većini zemalja koje su u nekoj fazi pregovora o pristupanju EU. Tim povodom učesnici Regionalne konferencije potpisali su zajednički apel koji je poslan Evropskom parlamentu u Strazburu, kao i vladama i ministarstvima finansija u svojim zemljama. U ovom apelu se naglašava:

“Kasno i sa ogorčenjem saznali smo da se našem kolegi, piscu i prevodiocu Marjanu Strojnanu dogodilo da mu je dobar deo tiraža njegovog prevoda *Izgubljenog raja* Džona Milтона, tek nekoliko godina posle stavljanja tog velikog dela engleske književnosti u prodaju, završio u reciklaži. Ogorčeni tim činom varvarske ekonomske logike nametnute propisima koji zalihu cipela ne razlikuju od knjiga tog formata, mi protestujemo protiv takvog čina koji je posledica vaše tolerancije prema takvim propisima omogućenim u jednoj zemlji članici Evropske unije. Ubeđeni smo da bi EU trebalo da se ponosi književnom tradicijom svih svojih članica, pogotovo delima koja pripadaju svetskoj kulturnoj baštini i utoliko više delima te vrste koja prevazilaze granice između književnosti i kultura pojedinih članica EU.”

U Beogradu, 6. novembra 2010.

Tekst apela su potpisali predstavnici PEN centra Bosne i Hercegovine, Bugarskog PEN centra, Češkog PEN centra, Hrvatskog PEN centra, Makedonskog PEN centra, Slovenačkog PEN centra, Turskog PEN centra i Srpskog PEN centra.

Drage kolege, kao što smo najavili, bilten će ubuduće biti dostupan isključivo u elektronskoj formi. Ukoliko uopšte ne koristite kompjuter i insistirate na tome da ga i dalje dobijate poštom, molimo vas da nam se javite na telefon Udruženja, 011/2627-493. Ako imate bilo kakve sugestije u vezi sa biltenom, ako ste bili na nekoj zanimljivoj književnoj večeri, objavili nov prevod ili učestvovali u nekom interesantnom prevodilačkom poduhvatu ili skupu i želite da to podelite sa nama, pišite nam na novu adresu Udruženja, ukps@open.telekom.rs, ili na vesnaukps@gmail.com. U međuvremenu, vidimo se na svečanoj dodeli nagrade „Miloš Đurić“, koja će biti održana 7. Decembra u 19 časova u prostorijama Udruženja, Francuska 7.